

УНІВЕРСИТЕТСЬКА ДУМКА

ОСВІТА ДЛЯ СВІТЛА І СВІТУ!

Газета Тернопільського Національного Економічного Університету
Виходить з 28 жовтня 1994 року (<http://www.tneu.edu.ua/gazeta/>)

№5 (358), спецвипуск-2010

Духовний Храм у Храмі Науки восени 2008 року благословив Святійший патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет.

Відтоді у капличці Різдва Пресвятої Богородиці відбуваються молебні, біля каплички студенти Університету виводять гаївки - зустрічають весну. А запалена свічка допомагає стривоженому віднайти душевний спокій. Двері ж каплички відчинені для кожного, хто шукає Просвітлення і дорогу до Істини.

УНІВЕРСИТЕТ ВІТАЄ СВОЇХ ВИПУСКНИКІВ ЮВІЛЕЙНИХ РОКІВ - 1970, 1975, 1980, 1985, 1990, 1995, 2000!

Слава і гордість *Alma-mater* - це саме ті випускники, які домоглися найбільших успіхів у праці та житті. Але доля у них склалася б зовсім по-іншому, якби вони свого часу не прийшли вчитися до Тернопільського національного економічного університету.

Саме тут усі понад 200 тисяч випускників, починаючи із 1966 року, коли був започаткований наш вищий навчальний заклад, проходили не лише вишкіл у навчанні, але й у життєвих колізіях. Адже практично за плечима кожного із них лише трудові будні, бо усі вони - діти села чи міста, які, сідаючи за студентську парту, прагнули здобути головне - ЗНАННЯ, а це - перший крок до успіху в майбутній професійній діяльності. Оскільки згодом усі вони проявили себе як висококваліфіковані фахівці своєї справи у різних галузях промислового та сільськогосподарського виробництва, у фінансових і контролюючих установах, у банківській і податковій сферах, в управлінській та адміністративній ланках, а також у царині культури й

спорту. Не без гордості можна констатувати, що нині випускники Тернопільського національного економічного університету працюють в усіх регіонах нашої держави і вдало конкурують із професіоналами Польщі, Росії, Білорусі, Німеччини, Італії, Франції, США, Канади, Аргентини та багатьох інших країн світу, куди їх закинула доля.

Сьогодні немає такої частини земної кулі, де б не жили і не працювали наші вихованці.

На усіх континентах планети вони з честю і гідністю несуть звання випускника нашого вищого навчального закладу, який здобув міжнародне визнання буквально за останні роки ХХІ століття.

З початку заснування

THEU ми підготували десятки тисяч висококваліфікованих спеціалістів, які доклали чимало зусиль у побудові новітньої Української держави, узяли на себе тягар нелегкої праці задля кращого майбутнього української нації.

Під час навчання у THEU юнаки і дівчата не лише вчилися, а й закохувалися, одружувалися, народжували дітей. А потім, уже з плуном літ, направляли своїх нащадків на навчання до рідної альма-матер, щоб уже їхні діти продовжували славні традиції Тернопільського національного економічного університету.

Дорогі випускники! У цей бентежний день зустрічі із юністю бажаю вам поринути в теплу, незабутню атмосферу студентського життя...

Хай щирі барви літа довго доведуть променять у Вашому житті здоров'ям, щастям, здобутками на професійній ниві. А зустріч із юністю нехай додасть Вам сил, допоможе не збитися з правильного шляху.

Ректор Тернопільського національного економічного університету С.ІЮРІЙ

Сьогодні THEU

Департамент гуманітарної освіти та творчої самореалізації молоді започаткував чудову традицію - щорічно творчі колективи Університету вітають Вчену раду Тернопільського національного економічного університету з Новим роком та Різдом Христовим, щоб яскрава Вифлеємська зоря благословляла сивочолих докторів наук, професорів, кандидатів наук, доцентів та осявала стежки-дороги багатотисячному колективу!

Коли душа налаштована на Бога, -
кожна дія стає Музикою!

Зустріч через 40 років

МИ - ПЕРШІ ВИПУСКНИКИ ТНЕУ!

Ось уже увосьме, через кожних п'ять років, ми линемо до рідної Alma mater з усіх куточків України, і навіть із США. Ми - це перші 73 випускники Тернопільського факультету КІНГ, більшість з яких уже дідуся й бабусі, багато наших дітей також навчалися і стали випускниками тепер уже Тернопільського національного економічного університету, в якому тепер навчаються уже тисячі студентів.

Університет закінчили мій син, дочка і старша онука, а ще троє онуків підростають... Сподіваюся, що вони також оберуть вищу школу, у якій навчався дідуся.

Зустрічі! Більшість з них залишається в серці. І чим більше років після випуску, тим більше сивини на скронях помічаєш у колись веселих, невгамовних, таких рідних колег, але з різних причин не всі можуть прийти чи приїхати на зустріч.

На щастя, є люди, які продовжують жити в нас, залишаючи пріємну згадку на світліні і стаючи невід'ємною частинкою кожного з нас. Це - однокурсники! З якими з'їв не один "пуд соленої науки".

Можна забути живих ...хоча не бажано. Але про тих, що вже відійшли у вічність, треба пам'ятати завжди: Мирослав Груб'як, Микола Маслай, Галина Пархонюк ... Їх сьогодні немає з нами. Як же хочеться, щоб цей список не мав продовження. Але життя невблаганне. Найбільшою втрапою за останні роки є те, що ми сьогодні не можемо запросити на зустріч нашу улюблену викладачку, педагога з великої букви Юлію Іванівну Фатееву, але ми пам'ятаємо Вас, наша Юліє...

Випуск! Направлення на роботу. Поїхали в Київ В. Дорогунцов, А.Цюпко, В. Яцюта, В. Ярошенко, в Сімферополь - А. Радванський, на Волинь - П. Гурак, В. Журавель, В. Цимбалюк, у Лубни - Т. Демиденко, у Хмельницький - Г. Татарчук, у Львів - Н.Горбач. Більшість залишилися у Тернополі, і ми підтримували зв'язок. Сьогодні, дорогенькі мої, більшість з вас уже пенсіонери, але якщо ви залишили свої поважні справи і приїхали на зустріч, то у вашій душі живе молодість, бо Ви пам'ятаєте студентські роки, бо у Вас незгасиме бажання повернутись у молодість, хоча, як писала Ліна Костенко:

*"Життя іде - і все без коректур.
І час летить, не стримує галопу..."*

У сьогоднішнього Тернопільського національного економічного університету - нашої Alma Mater - нелегкі часи. Впроваджуючи у навчальний процес нові технології та опираючись на прекрасні традиції, сформовані за 44 роки функціонування Університету, хочеться передати студентам 2010 року ту особливу атмосферу студентського братства, яку заклали ми - перші випускники, ту правдиву сердечність у спілкуванні, ту вірність і відданість ширій дружбі, яка супроводжує нас ось уже чотири десятиліття. Це привітання моїм колегам хочеться завершити відомими поетичними рядками:

*Цінуй життя, хвилину кожну: і біль журби, і щастя цвіт,
Бо повторити нам не можна отих щасливих юних літ.
Та можна пронести крізь долю свої найкращі почуття
І дружби іскрою палкою своє осяяти життя.*

Здоров'я Вам і років 40 ще життя.
Щоб кожен з Вас дожив до 100-річчя !!!
Віват, випускники 1970 року!
Віват, викладачі і студенти ТНЕУ!

Валентин Смирчинський, випускник 1970 року,

к.е.н., доцент кафедри менеджменту організацій та інвестицій

На фото (вгорі): перший ректор - Леонід КАНІЩЕНКО

Зустріч через 35 років

**ЗУСТРІЧ ІЗ ОДНОГРУПНИКАМИ -
ЦЕ ЗАВЖДИ СВЯТО!**

Майже тридцять п'ять років тому я, учорашня випускниця середньої школи, першого вересня 1971 року прийшла на заняття до Тернопільського фінансово-економічного інституту. Впродовж навчання у старших класах я мріяла навчатися у Харківському авіаційному інституті на радіотехнічному факультеті, тому всю увагу приділяла підготовці з профільних предметів - математиці та фізиці, захоплювалася радіотелеграфом та радіотехнікою, два роки відвідувала фізико-математичну школу при Тернопільському педагогічному інституті. До речі, наш радіотехнічний гурток займався у приміщенні Школи юних техніків, яка розміщувалася у теперішньому корпусі №4 Університету.

У нашій групі ПП-11 навчалися юнаки і дівчата з різних куточків України - з Конотопа, Дубно, Луцька, Білої Церкви, Ніжина і, звичайно, з Тернополя. Інтереси у нас були різними, але ми товаришували, допомагали один одному, особливо під час екзаменаційної сесії. Декілька студентів нашої групи займалися у спортивних секціях, брали участь у змаганнях між факультетами та інститутами, ми завжди ходили вболівати за них, разом святкували перемоги. Цікавими були наші "трудова десанти". Під час літніх канікул після першого курсу четверо дівчат із нашої групи (Елла Тарасова, Наталя Венгер, Люда Цибуляк і я) працювали в Криму, враження про цей час досі незабутні. На початку другого курсу майже місяць наша група разом з іншими групами збирала врожай у колгоспі біля Чорткова, жили ми у дитячому садочку, спали на дитячих ліжках, майже кожного вечора були "танці".

Чотири роки навчання збігли швидко, у червні 1975 року ректор ТФЕІ Леонід Олексійович Канищенко в актовій залі вручив нам дипломи, сказав добрі слова про наше майбутнє, побажав успіхів у подальшій професійній діяльності. Завдяки Євгену Васильовичу Савельєву з рідним інститутом пов'язали свою долю Наталя Венгер (Тернавська), Ніна Колесник (Дорош), я також працюю в Alma-mater з 1 вересня 1975 р. З того часу відбулося багато змін, інститут розвинувся в Академію, а потім у Національний Університет, але назавжди ці стіни будуть для нас, випускників 1975 р. рідними, тому що тут пройшли наша юність, тут ми здобули знання і людські якості, які визначили нашу долю і подальше життя на багато років. Коли зустрічаюся зі своїми одногрупниками, здається що проминуло зовсім мало часу, що ми все такі ж молоді та завзяті, що роки не змінили наших дружніх стосунків. Сьогодні немає з нами Віктора Солодаренка, Юрія Тернавського, Людмили Хуторан, Богдана Балабана, але ми завжди будемо їх пам'ятати. Я сподіваюся, що спогади про навчання у Тернопільському фінансово-економічному інституті ми пронесемо через усе наше життя.

Олена Кустовська,

к.е.н., доцент, завідувач кафедри статистики

**Бути вдячним - спосіб отримати
ще більше від того, за що можеш дякувати.**

Авторитет серед студентів - особливе визнання

Зеновій-Михайло Задорожний - випускник Тернопільського фінансово-економічного інституту 1980 року - д.е.н., професор, в.о.зав.кафедри у виробничій сфері; має вагомі наукові напрацювання - одну монографію, два підручники, 12 навчальних посібників, 2 брошури, 50 статей у наукових фахових виданнях та 62 статті у інших виданнях загальним обсягом понад 202 д.а. Здійснив керівництво аспірантами: двоє із них захистили кандидатські дисертації, а двоє - підготували дисертації до захисту.

У грудні 2007 року успішно захистив докторську дисертацію на тему „Внутрішньогосподарський облік в будівництві: методологія та організація” та отримав диплом доктора економічних наук. Зарекомендував себе висококваліфікованим і здібним педагогом та керівником. Користується повагою колег та керівників. Користується повагою колег та керівників. Користується повагою колег та керівників. Користується повагою колег та керівників. У 2008 р. був обраний „Людиною року-2008” у Тернопільській області

Нині є заступником голови спеціалізованої Вченої ради із захисту докторських та кандидатських дисертацій Тернопільського національного економічного університету.

ТЕПЕРІШНІ СТУДЕНТИ МАЮТЬ ВИНЯТКОВІ МОЖЛИВОСТІ

Хіба міг я тридцять років тому, отримуючи диплом випускника фінансово-економічного факультету Тернопільського фінансово-економічного інституту, передбачити, що стану деканом факультету. Але доля робить свої справи, не запитуючи людини.

Моїми деканами були Р.І.Тиркало та В.Г.Нікітаєв. Особисто ж я майже три роки навчання був переконаний, що працюватиму в органах фінансової системи. Але наприкінці третього курсу, працюючи у Науково-дослідному секторі інституту, відчув потяг до науки. Водночас я відвідував студентські наукові гуртки, студентське наукове товариство при кафедрі грошового обігу і кредиту... Отримавши диплом спеціаліста, я спочатку залишився в НДС, де під пильним оком проректора з наукової роботи М.М.Олексієнка працював над госпдогвірною темою з вдосконалення організації оборотних коштів. Потім - вивчаючи кафедри грошового обігу і кредиту; служба в армії; аспірантура Ленінградського фінансово-економічного інституту імені М.О.Вознесенського. У 1988 р., захистивши

День факультету банківського бізнесу ТНЕУ. Нагороду активістці вручає декан к.е.н., доцент Василь Ткачук

Перший випуск магістрів на факультеті банківського бізнесу ТНЕУ

дисертацію і здобувши наукову ступінь кандидата економічних наук, повернувся до рідної Alma-mater.

Як декан факультету банківського бізнесу, дивлюсь на теперішніх студентів, й деякого з них не можу зрозуміти, адже завдяки новітнім технологіям, вони мають виняткові можливості для самореалізації. Залишається їм лише захотіти скористатися тими можливостями, які дає Університет.

Водночас хвилює мене державна політика працевлаштування молодих спеціалістів, створення робочих місць для молодих фахівців. Однак вчитися треба і треба знати, адже набуті знання рано чи пізно допоможуть знайти себе у житті. Втім, працювати над собою і вдосконалювати власні знання потрібно постійно. Для цього необхідно цікавитися новинками банківської справи; функціонуванням ринку банківських послуг; організацією маркетингової діяльності.

Радий, що незабаром зможу побачити своїх ровесників, і це допоможе мені самому бодай на деякий час поринути в юність...

Василь Ткачук, випускник 1080 р., к.е.н., доцент, декан ФББ

“Людське життя таке коротке, нема візитки в юність знову, та ми не стали самотні, бо поруч з нами Віра, Надія і Любов”!

Чомусь згадали ці слова, коли отримала запрошення на ювілейну зустріч з нагоди 30-річчя закінчення вузу, який для нас, випускників 1980 року, залишився Тернопільським фінансово-економічним інститутом.

Минуло 30 років, а пам'ять повертається в той час, коли ми сиділи в аудиторіях, слухали і конспектували лекції, списували ЦОМП, ЕММ, ТІМС, ЕОПІВ і т.п. Разом із Володимиром Леонідовичем Андрущенком “размышляла о сущности финансов в капиталистическом обществе”, а з Михайлом Никифоровичем Предком дискутували про “акциз”, “аваль”, “авізо”. Ламали голову над “випуклим сімплекс-методом”, засуджували “ренегата Каутського”, склали державний іспит з медичної підготовки із практичними навиками на живих муляжах на улюбленій Галігурі, де так чудово співали солов'ї.

Були цікаві подорожі з наметами в Карпати, Озерну, праця в будівельних загонах, співали у студентському хорі під керівництвом Б. Іваноньківа, танцювали у “Проліску” під орудою М. Коряка, грали у гандбол під мудрою рукою В. Грабовенка - всього й не перелічити.

На першому курсі цілий місяць мали бурякову і картопляну “практику” у м. Скала-Подільська. Була холодна осінь. Жили ми в дерев'яних будиночках, які не опалювалися, але бадьорий настрій та гумор підтримував Володимир Арсентійович Плахотнік, у якого були таємно закохані всі дівчата.

А на другому курсі трапився курйозний

випадок. Перед святом 8-го Березня наша кімната чекала в гості хлопців. З нагоди свята весни, готувалася святкова вечеря: пеклася качка і тушувалася картопля. Ми по черзі наглядати за “смакотами”, але треба було ще “марафет” навести. Хтось із спритних старшокурсників все це наше добро присвоїв. Ми були в “трансі”, довелось нашвидкуруч смажити картоплю і робити канапки. Хлопці, звичайно, принесли торт і цукерки, а Микола Павельський кількома штрихами намалював качку-фігуристку на фоні американського прапора, як компенсацію за матеріальні втрати. Каченя нам піднімало настрій, аж поки не потрапило на очі перевірочного з комітету комсомолу. Що тут розвернулося! Нас звинуватили в “проамериканському” способі життя, недотриманні соціалістичної моралі (особливо старався пан Лановик - говорив, що качка - символ Бі-Бі-Сі). Нас мали виключати з комсомолу. А виключення з комсомолу вело автоматично до виключення з інституту. Ми так напереживалися!!! Однак, за нас заступився наш улюблений декан Роман Іванович Тиркало. Він - надзвичайна людина! Знав усіх своїх студентів, любив і підтримував їх. Обійшлося усе нам лише усним попередженням.

Прошли роки, а все ніби вчора...

Що дала нам Alma Mater? Буквально все, а основне - професію!

Попри всі переживання, які несли нам екзаменаційні сесії, тут ми пізнали цінну дружбу - справжньої студентської, яка і до цього часу міцна. Тут ми сформувалися, як

особистості, тут ми закохувалися, а багато й одружилися.

Зокрема, у нашій групі вісім подружніх пар: Анатолій Весний - Ольга Шарко, Наталя Грабовецька - Валерій Покляцький, Микола Матвієнко - Ніна Зборовська, Олена Роменська - Р. Маклович, Володимир Машкаринець - Оксана Якубчик, Катерина Сорокіна - Сергій Пінчук, Алла Руда - Віктор Радчук, Надія Черняхівська - В. Хринівський. Показник цей вагомий і результативний, бо в групі росте 18 хлопчиків і 14 дівчаток, багато з них знайомі між собою.

З погляду вічності, людське життя - як той лист. Плин літ то зігрітий радістю і надією, то шматований гіркою від страждань. Бо життя не вміщується в одновимірній площині, повертається різними гранями: коли підніме до висот, коли й скине, дає уроки пізнання добра і зла.

Як писав Володимир Павлович Вихрущ, з яким я мала щастя працювати, **життя - не тільки слів'я, наука вічна і бої.**

Тому скажу від імені усіх:

Спасибі тим, хто нас зібрати зміг,
Спасибі Вам - колеги-вчителі
За ті скарби,
що Ви з душі змогли віддати нам,
Щоб ми в життя несли.
Спасибі й Вам, хто з далечі доріг
Прийшов до Alma-mater на поріг,
Спасибі всім! І хай завжди у Вас,
І в Ваших сім'ях буде все гаразд.

Любов Легка, випускниця 1980р., групи Ф-44

**Ти вже не самотній,
якщо допомагаєш самотнім.**

Зустріч через 30 років

ДОКОРІННІ ЗМІНИ В ЕКОНОМІЦІ НЕМОЖЛИВО ЗДІЙСНИТИ БЕЗ ВІДПОВІДНОГО КАДРОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Тернопільський національний економічний університет нині є провідним економічним закладом освіти не тільки в Західному регіоні, а у всій Україні. Ринкові перетворення, які розпочались у нашій країні, не могли обійти і нас. Університет став своєрідною холдинговою компанією, яка включає факультети, а також центри довузівської підготовки, підготовки магістрів та інше. Факультет фінансів є одним із провідних в університеті. Справді, фінанси пронизують усе наше життя. З фінансовими категоріями ми зустрічаємось повсюди, адже до них належать податки, доходи, прибуток, бюджет, пенсії, дотації, субсидії, штрафи, фінансові санкції та багато інших. Проблеми фінансового оздоровлення турбують сьогодні буквально всіх. Те, що відбувається в даний час у фінансовій сфері діяльності, тісно пов'язано з особистим благополуччям кожного.

Докорінні зміни в економіці неможливо здійснити без відповідного кадрового забезпечення. Для формування ринкових структур необхідні кваліфіковані спеціалісти, які володіють глибокими і різносторонніми знаннями, високим рівнем компетентності і професіоналізму в своїй області. Особливо

великі вимоги ставляться до спеціалістів у галузі фінансів, які покликані забезпечити успіх в такій важкій і тонкій сфері діяльності. Підготовка спеціалістів-фінансистів як почесна, так і відповідальна справа. Почесна, в першу чергу, тому, що саме випускники факультету проводять у життя ту фінансову політику, яку окреслює законодавча та виконавча влада, і саме вони найближче та найбільш відчужують позитивні і негативні аспекти такої політики. Відповідальна, тому що випускники факультету не мають права на помилку у своїй діяльності. Така помилка призводить до економічного зубожіння народу, а це недопустимо.

Щоб здобути успіх, фінансист повинен любити свою професію, володіти високою організованістю, бути здатним приймати неординарні рішення, наполегливо і послідовно упроваджувати їх в життя, передбачувати наслідки...

Маючи свої традиції, факультет фінансів успішно працює над підготовкою фахівців нової генерації з орієнтацією на досвід кращих українських та зарубіжних вузів за багатоступенєвою системою освіти. Факультет фінансів має власну наукову школу. Підручники і монографії професорсько-викладацького колективу користуються великим попитом серед вищих навчальних закладів економічного профілю в Україні. У 2003 році відкрито спеціалізовану вчену Раду із захисту кандидатських дисертацій зі спеціальності «Фінанси, грошовий обіг і кредит», а в 2005 році - докторських дисертацій. Ми увійшли у третє тисячоліття, сповідуючи такі основні принципи: висока професійність, науковість, компетентність, інтелігентність і культура, елітарність як самого факультету, так і його випускників. Формувати молоду економічну еліту України, консолідувати її зусилля в підтримці позитивної динаміки розвитку державотворчих процесів, сприяти піднесенню іміджу України у світі, аналізувати її унікальні можливості і доводити конкурентні переваги вітчизняних підприємств, готувати професійних, інтелектуальних державних службовців та керівників для державних установ - це надзвичайно і дуже відповідальне покликання професорсько-викладацького колективу факультету фінансів.

Студенти факультету фінансів зробили правильний життєвий вибір, обравши стежу фінансиста. Адже на фінансистах сьогодні лежить велика відповідальність за долю України.

Я вдячний долі, що свого часу також зробив правильний вибір, вступивши до Тернопільського фінансово-економічного інституту, де пройшов шлях від студента - до декана факультету фінансів. Отож ствердно можу сказати, що у Тернопільському національному економічному університеті здійснюються мрії. Потрібно лише наполегливо працювати.

Ігор Гуцал, д.е.н., професор, декан факультету фінансів, випускник 1980 року

У ТНЕУ працює спеціалізована Вчена рада Д58.082.03, яку очолює доктор економічних наук, професор С.І.Юрій.

Під безпосереднім керівництвом Сергія Ілліча 24 здобувачі захистили кандидатські дисертації і 4 - докторські.

Десятки сьогоднішніх вчених завдячують науковцю за об'єктивну оцінку їх наукових здобутків.

На світліні - докторську дисертацію на тему «Формування і реалізація бюджетної доктрини України» за спеціальністю 08.00.08 захищає Василь Григорович Дем'янишин - випускник Тернопільського фінансово-економічного інституту 1975 року.

Науковий консультант - д.е.н., професор С.І.Юрій

Те, що віддаєш, зростає, те, що залишаєш собі, - вироджується.

ВІД СТУДЕНТА -

Сергій Юрій - знаний український вчений у галузі економіки, відомий в Україні й далеко за її межами, визнаний фахівець із проблем фінансової теорії, методології фінансової науки та практики, засновник і лідер

тернопільської наукової школи фінансів, грошового обігу і кредиту.

А починалося усе із навчання у Тернопільському фінансово-економічному інституті після закінчення Чернівецького фінансового технікуму, практичної роботи та служби в армії. Ось таким юнаком здобував кваліфікацію економіста за спеціальністю «Фінанси і кредит» Сергій Юрій і у 1975 році розпочав свою науково-педагогічну роботу викладачем кафедри грошового обігу та кредиту ТФЕІ.

Після закінчення аспірантури Московського економіко-статистичного інституту Сергій Ілліч захистив кандидатську дисертацію, а у 1996 р. - докторську «Спільне підприємство в Україні: фінансовий аспект». За 35 років роботи у вищому навчальному закладі Сергій Юрій пройшов шлях від викладача до професора, завідувача кафедри фінансів, директора інституту фінансів, ректора ТНЕУ.

У 2002 році професор С.І.Юрій був обраний на посаду ректора Тернопільської академії народного господарства. Ставши керівником вищого навчального закладу, він доклав багато зусиль для згуртування колективу, вдосконалення навчально-виховного процесу, активізації науково-дослідної роботи, зростання авторитету та іміджу навчального закладу, перетворення його у потужний осередок науки та освіти міжнародного рівня. Отак академія була перейменована у Тернопільський державний економічний університет. Усі свої сили та енергію Сергій Ілліч спрямовував на зростання престижу Університету, формування професійного науково-педагогічного колективу, зміцнення матеріально-технічної бази, створення сучасної ефективної системи фінансового забезпечення діяльності вищого навчального закладу.

Бібліотека електронних ресурсів - до послуг студентів Університету

ДО РЕКТОРА!

Звіт ректора Тернопільського національного економічного університету С. І. Юрія перед однокурсником - Президентом України В. А. Ющенком та першим ректором ТФЕІ Л. О. Кавищенком, 2006 р.

Постійна праця принесла щедри плоди. ТДЕУ продовжував розбудовуватися, були відкриті нові спеціальності, яких потребувала держава, зміцнився міжнародний авторитет Університету.

Завдяки вміло організованій і проведеній С.І.Юрієм копійкій роботі згідно із Указом Президента України Університету був наданий статус національного. Важливим аспектом світового визнання досягнень ректорату та професорсько-викладацького колективу ТНЕУ стало приєднання вищого навчального закладу до світової університетської спільноти і підписання ректором Великої Хартії Університетів.

Сергій Ілліч є відомою особистістю у науковому світі. Завідувач кафедри міжнародних фінансів, доктор економічних наук, професор, заслужений діяч науки і техніки України, дійсний член (академік) Академії економічних наук України, голова науково-координаційної ради Західного наукового центру НАН України і МОН України у Тернопільській області, голова Тернопільського обласного відділення Національного олімпійського комітету, віце-президент Федерації волейболу України - ось шлях людини високого злету, що завдяки своїм могутнім крилам торує шлях собі, своїм учням, своїй альма-матер, своїй державі.

В Україні, особливо на Тернопіллі, знають С.І.Юрія завдяки активній громадській роботі.

Сергій Ілліч завжди охоче ділиться своїм життєвим досвідом з ученими і практиками, молодими викладачами, аспірантами, доктор-

На світліні - керівництво факультету фінансів зі студентським активом. Зліва направо: студентський декан З.О.Луцишин, заступники декана факультету М.П.Чорний, В.Г.Дем'янишин, голова профспілкового бюро Н.В.Парижак, декан факультету С.І.Юрій, голова студентського профспілкового бюро М.В.Стецько, голова студентської ради В.В.Лісницький

антами, керівниками підрозділів Університету та інших навчальних закладів України. Його часто запрошують для читання лекцій, обміну досвідом до вищих навчальних закладів країни, до нього приїжджають за допомогою, порадами та консультаціями. І для всіх він знаходить необхідний час, вміє уважно вислухати, порадити, допомогти.

Та найбільше уваги приділяє ректор студентству Університету, адже, як любить повторювати Сергій Ілліч, енергія в молоді б'є фонтаном, треба тільки вміло спрямувати її на благо самого студента. Державі потрібен не просто класний фахівець, а й свідомий громадянин, патріот. Тому тут вкладають чималі кошти у розвиток спорту, культури, зміцнення здоров'я, відпочинку. У ТНЕУ дбають про гармонійний розвиток особистості. Щороку у нашому вузі відбуваються численні університетські конкурси, захоплюючі змагання - своєрідні яскраві театралізовані видовища, де студенти мають змогу продемонструвати свої таланти, творчість, інтелект, винахідливість.

За сприятливих умов навчання студентська молодь Університету завдячує ректору, професору С.І.Юрію, який заохочує та підтримує всебічний розвиток обдарованої особистості, незмінно вірить у кожного студента - майбутнього молодого фахівця, котрий свої знання, уміння, досвід віддасть справі розбудови Української держави.

...І лише про єдине мріє сивочолий ректор - якби зуміти повернути час і бодай на мить єидну стати юним студентом.

На світліні - ректор ТНЕУ Сергій Юрій вітає у стінах Університету голову Фонду "Україна-3000" Катерину Ющенко

Перші кроки в науку...

Проведення на базі Тернопільського фінансово-економічного інституту різноманітних олімпіад, науково-практичних конференцій стимулювало студентів брати участь у них, представляючи на суд журі перші власні наукові доробки.

І хоча наукова робота вимагала чималих зусиль та забирала багато часу, студенти, які відчували, що наука - їхнє покликання, працювали наполегливо і віддано. Тому й результати не забарилися...

На світліні - професор М. М. Алексівець і молоді науковці Сергій Юрій (виступає), Віктор Ющенко, Анатолій Тибіль

Зустріч через 35 років

СХИЛЯЮ ГОЛОВУ ПЕРЕД РІДНОЮ ALMA-MATER...

13 травня 2005 року Президент України Віктор Ющенко написав до нашої газети так: «Дорогі друзі, сердечно вітаю в рідних стінах Alma-mater однокурсників любих, однокурсників, наших сивочолих педагогів, які передали нам свою мудрість і свої знання.

Особливо вітаю нинішнє студентство нашого Університету - це дійсно одне із найкращих поколінь, які переступили поріг вищого навчального закладу.

Схиляю свою голову перед усіма Вами. Я Вас люблю і шаную!»

Через кілька днів, уже перебуваючи у стінах рідної Alma-mater, сказав: «Я впевнений, що знання не дають. Знання здобувають. Тому й потрібні зусилля з обидвох боків - і викладачів, і студентів. Ми хотіли вчитися, а педагоги хотіли вчити нас. То ж поаплодуємо їм за це». І зал вибухнув оплесками!

А 29 вересня 2006 року Президент України Віктор Ющенко підписав Указ «Про надання Тернопільському державному економічному університету статусу національного». Таке високе визнання Тернопільської вищої економічної школи було високою оцінкою багаторічної копійкої праці не одного покоління талановитих науковців, педагогів, студентів та гідним дарунком до 40-річчя вузу.

Відрадно, що державний і політичний діяч, банкір, фінансист, науковець Віктор Ющенко упродовж 35 років підтримує дружні зв'язки з Alma-mater, брав у частку у відкритті електронної бібліотеки, зустрічався з однокурсниками, викладачами та студентами Тернопільського національного економічного університету. Віримо, що дух рідного Університету підтримує його і додає сили у державотворчих процесах України.

Критерій доброго здоров'я - намагатися скрізь бачити добро.

Зустріч через 25 років

ДУША ЛЕТИТЬ У ЮНІСТЬ, ЯК У ВИРІЙ

У кожної людини час від часу виникає бажання повернутися в минуле, де залишено багато незабутніх і хвилюючих моментів.

Промайнуло 25 років відтоді, коли ми такі молоді і впевненні у завтрашньому дні, закінчили Тернопільський фінансово-економічний інститут, отримали дипломи спеціалістів і...розлетілися, мов пташки з гнізда. Та час від часу думки-спогади переносять мене у роки юності, у наше неповторне студентське життя.

Неначе кілька років тому, ми студенти групи БС-41 Тернопільського фінансово-економічного інституту, святкуючи останню пару, мили дошку шампанським. А сьогодні вже наші діти стали студентами. Разом з ними згадуємо щасливі та безтурботні роки нашої юності, коли наше життя було наповнене не лише лекціями, практичними заняттями, екзаменами та конспектуванням праць класиків марксизму-ленінізму, а й конкурсами художньої самодіяльності, КВК, студентськими святами, поїздками на сільськогосподарські роботи...

Коли переглядаю свої студентські фотографії, то завжди вражає один факт - очі моїх друзів по навчанню. Будь-де: на парі, на відпочинку, в будзагоні, на весіллі - ці очі горять неймовірним оптимізмом, жагою до життя, радістю майбутніх років, упевненістю в тому, що все ще попереду. Це були чудові, я б навіть сказала, легендарні часи.

Час студентського життя спливав, і ось ми уже на порозі 1985 року. Начебто і недавно все було, а фактично - 25 років серйозної та відповідальної діяльності на займаних посадах. У кожного свої здобутки: хто досягнув кар'єрного зростання, хто сімейного щастя і найвищою гордістю є його діти. Але у кожного з нас в серці назавжди залишилося частинка життя прожитого в Тернополі і приємні спогади, пов'язані з роками студентства.

З роками все більше цінуєш те, що здобув, а тому у цей хвилюючий момент від імені усіх випускників 1985 року щиро та сердечно дякую усім викладачам, керівництву Університету за їхню невтомну і клопітку працю, об'єктивність, за вимогливість, подекуди за поблажливості, за належну підготовку нас, як майбутніх фахівців-економістів. Бажаю всьому професорсько-викладацькому колективу Тернопільського національного економічного університету міцного-міцного здоров'я, щастя, добра, високого професіоналізму та нових звершень у підготовці висококваліфікованих спеціалістів. Нехай авторитет рідної Alma-mater з кожним роком зростає все більше і більше. А нам, випускникам 1985 року, також бажаю міцного здоров'я, щастя, радості завжди в душі залишатися молодими. І сподіваюся, що студентські роки були і залишаться найпрекраснішими роками в житті кожного з нас. Недаремне ж сказав поет, що *"Душа летить у юність, як у вирій, бо їй на світі тепло тільки там"*. З вірою у те, що нам насправді було тепло усі недовгі чотири роки навчання у Тернопільському фінансово-економічному інституті дуже хочеться зустрітися з друзями-одногрупниками і нашими чудовими викладачами.

Ми вдячні рідній Alma-mater, що покликала нас на зустріч з молодістю, на вітання зі зрілістю. На завершення хочу звернутися до усіх словами славетної української поетеси Ліни Костенко:

Усе на світі треба пережити, і кожен фініш - це, по суті, старт. І наперед не треба ворожити, і за минулим плакати не варт. Хай буде все побачене побаченим, хай буде все пробачене пробаченим... Єдине, що від нас іще залежить, - принаймні, вік прожити, як належить.

Шановні випускники 1985 року, зробіть собі подарунок, принесіть радість своїм друзям, приїжджайте на зустріч у Тернопіль.

З повагою Світлана Тимон (Бевз),
начальник Управління нових форм навчання
та методичного забезпечення
навчального процесу ТНЕУ,
випускниця ТФЕІ 1985 року, гр. ОСГ-43

СТУДЕНТСЬКІ РОКИ - НАЙКРАЩІ!

Ніби вчора ми переступили поріг Тернопільського фінансово-економічного інституту. З трепетом і хвилюванням заходили до аудиторій, з цікавістю і наполегливістю здобували знання, з іскринкою в очах слухали викладачів. Ми йшли назустріч незвіданому, важкому, відповідальному, але надзвичайно цікавому, бурхливому, що було щодень, щомиті - до відчуття тієї нової, величної, благодатної, особливої атмосфери, що панувала в цьому надзвичайному "містечку в місті". Перший місяць навчання - вересень, пролинув непомітно, а потім нас у колгосп відправили. Ця праця зблизила першокурсників, ми по-справжньому познайомилися, сформувався дружній колектив. Це були незабутні роки: цікаві предмети, ерудовані викладачі, нові друзі, з якими ми спілкуємося й досі, ділимося досвідом, спогадами, складні сесії, які, здавалося, ніколи не закінчаться, змістовне дозвілля. Студентське життя стало першим кроком випробування, самостійності та становлення наших дитячих і таких дорослих сердець, які розуміли свою відповідальність перед родиною, навчальним закладом і державою.

Двадцять п'ять років для історії відрізок часу взагалі не значний, але для нас - випускників - він є відчутним. Саме двадцять п'ять років тому, у 1985 році, я закінчила обліково-економічний факультет Тернопільського фінансово-економічного інституту.

Навчання в інституті подарувало незабутні хвилини життя, де були злеті і падіння, усмішки і сльози. Цей важливий досвід залишиться з нами на все життя. І ще не раз ми будемо звертатися до нього в розмаїтих життєвих ситуаціях. Але я вірю, які б перепони не влаштувало для нас життя, кожен з нас робить правильний вибір, приймає правильне рішення, бо інститут навчив нас цінувати життя, любити батьківщину, поважати культурну спадщину. Під час навчання, в роки професійного становлення і нині рідний навчальний заклад став для мене другою домівкою, дав путівку в життя. Тут я щодня зустрічаю рідні знайомі обличчя. Мої учорашні викладачі, а тепер колеги є для мене добрими порадиниками в професійній діяльності.

У кожної людини час від часу виникає бажання повернутися у минуле, де залишено багато незабутніх і хвилюючих моментів.

Повернути "золоту пору" студентських років мріє кожний випускник, і ця можливість з'являється через кожні п'ять років - під час зустрічі випускників у стінах рідного вузу.

У такі миті кожен відчуває себе молодшим, а давнім спогадам немає кінця.

Спогади...спогади...

Завжди приємні і хвилюючі...

З нетерпінням чекаю на зустріч з одногрупниками та однокурсниками.

Студентські роки - найкращі! Нам їх ніколи не забути!

Тетяна Ференц
(Смачлю), випускниця
1985 року (група ОП-42)

На фото (вгорі) - ми зустрічалися п'ять років тому; (внизу) незабутні екскурсії...

Істинно великі Душі
стають потоками Любви.

Зустріч через 20 років

Такі неповторні і цікаві студентські роки...

Студентство! Чи є щасливіші роки в житті кожного з нас?

Посвята в студенти, перша лекція, перша сесія, перша стипендія, перша студентська любов та багато-багато вперше пройдено за ці роки, ці неповторні студентські роки. Вони у нас, як і у всіх інших, сподіваюся, були і залишаються найпрекраснішими

роками у житті кожного. Тут і утвердження себе як особистості, тут і справжня дружба, допомога та взаємовиручка під час екзаменаційних сесій. А головне, що все тоді було під силу: і наука, і фізичне навантаження, і юначе здоров'я, а ще постійний оптимізм та безтурботність.

Пригадуються друзі - однокласники (гр.К-43), друзі по факультету, з якими проводилось багато часу. Ми часто сиділи в бібліотеці та чомно конспектували праці Леніна, Маркса та Енгельса, разом готувались до іспитів, весело святкували День студента, ходили в кіно, театр, на відпочинок в Кутковецький ліс. А кожен складний екзаменаційний іспит відзначали в "Калині"- традиційно брали пиво та салат.

Окремою сторінкою згадуються студентські будівельні загани. Відбір "бійців" здійснювався досить ретельно і принципово: успішність, громадські доручення, володіння будівельними професіями. Працювали ми в Тюменській області в селищі Аляб'єво. Місцевий ліспромгосп досить привітно зустрів нас - майбутніх мулярів, шпакатурів, бетонярів і просто різноробочих. Макарони, борошно, картопля, консерви і "НЗ" везли із собою. Нам довірили будувати "стратегічні об'єкти" - ангар та гаражні бокси для потужної лісгосподарської техніки. Після роботи годинами нашого дозвілля був місцевий клуб, де ми разом з місцевою молоддю проводили дискотеки. Зароблені гроші тратилися на придбання товарів широкого вжитку (модні сорочки, джинси, куртки, кросівки), яких не було в той час у Тернопільських крамницях.

Швидко пройшов час... 20 років проминуло відтоді, як ми були випускниками кредитно-економічного факультету Тернопільського інституту народного господарства. По-різному склалося життя у моїх однокласників. Були невдачі та прорахунки, але приємні спогади про Alma-mater залишилися найтеплішими і незабутніми.

Хоча майже у всіх нас уже дорослі діти, та в душі ми залишаємося такими ж безтурботними, як і в молоді роки. Але все одно ми є цілеспрямованими і відповідальними "студентами", якими були у роки нашої юності.

І ось цього року знову є нагода зустрітися та повернутися в ту далеку юність, згадати такі прекрасні студентські роки.

Зичу усім нам і Вам, шановні викладачі, безмежного щасття, міцного здоров'я, довгих і радісних років життя, духовного і матеріального достатку. Нехай усі негаразди залишаються у минулому.

З нетерпінням чекаю зустрічі 15 травня. Сподіваюся, будемо зустрічатися ще не раз. Спогади про юність, студентські роки, проведені в стінах рідної Alma-mater, про викладачів, які вчили нас, завжди будуть у наших серцях.

Ярослав Серeda, випускник 1990 року,
колишній студент групи К-43;
начальник відділення АКБ "Індустріалбанк" в м.Тернополі

...А ми
в душі
залишаємось
такими ж
юними,
як на цій
світлинці
під час
екскурсії,
і такими
ж безтур-
ботними,
як на
святкуванні
останньої
пари
(див. фото
вгорі)

ФІЛОСОФІЯ ЖИТТЯ

(на основі видання Йонас Г. "Принцип відповідальності. У пошуках етики для технологічної цивілізації.")

Навряд чи варто говорити про те, що закон самого життя, що його передбачає "цілісність", яку ми повинні зберегти, разом з нею зберігаючи і сам закон, виключає сентиментальне розуміння цієї заповіді. Натомість емансипований практичний інтелект, який дав народження "науці", спадкоємиці інтелекту теоретичного, протиставляє природу не тільки власному мисленню, а й власній діяльності, причому в такий спосіб, який дедалі унеможливує його поєднання з невідомим функціонуванням цілого.

Усі ці думки слухні, якщо ми насправді живемо в апокаліптичній ситуації, тобто у передчутті універсальної катастрофи. Небезпеку породжує експансія природничо-наукової технічно-індустріальної цивілізації. Сьогодні дедалі жахливішої виразності набуває та обставина, що біологічні наслідки не тільки ставлять під сумнів економічні, відкидаючи людство назад від недовгого періоду добробуту до хронічної буденності злиднів, а й загрожують страхітливою катастрофою для людства і природи.

Екологічні закони рівноваги, які за природних обставин перешкоджали перевазі будь-якого з біологічних видів та які так довго стримувала людська винахідливість, вимагатимуть для себе дедалі жакливішого права саме тоді, коли людство дістанеться межі їхньої терпимості. У цьому полягає апокаліптична перспектива, до якої призводить динаміка сучасного курсу людської еволюції.

Немає сумніву, що існує поступ у тому, що називається "цивілізація", і загалом у всіх видах здатностей людини, які, примножуючись і долаючи межі життя окремого індивіда (отже, передаючись), стають всезагальним надбанням. Йдеться про "спеціалізацію", яка - внаслідок грандіозного збільшення матеріалу знання, його класифікації та розвинених задля неї спеціалізованих методів, які стають дедалі витонченішими - призводить до граничної фрагментації "наявного" тотального знання, розподіленого серед його adeptів. Індивід змушений платити за продуктивну співучасть у процесі виробництва і навіть за компетентне розуміння спостерігача, відмовляючись від компетентності у решті сфер поза своєю кваліфікацією. При цьому ми говоримо про учасників процесу пізнання, досліджень та й самої компетентності. До того ж сукупний комплекс знання стає езотеричнішим; дедалі складніше ознайомити з ним нефахівців, і тому більшість членів суспільства він відсуває за власні межі. В інших аспектах іхнього особистого життя вони можуть бути бездоганними; цілком імовірно, що це співчутливі люди, хоча їхнє співчуття досить приховане.

Тут ми, не торкаючись очевидності крайнього випадку, коли тваринне та негідне не терпить біля себе жодної людської гідності, без сумніву, тільки маємо констатувати, що поганий економічний, як і політичний, лад також може перешкоджати індивідам простувати до кращого в будь-яких його проявах. І нам навряд чи варто зупинятися на питанні, яку можливість цей лад все-таки може залишити для дива душі. Негативна відповідь очевидна.

Підготувала Інна Юрій, випускниця 1995 р., (МФ, ІМБМ)

15 років тому - веселі і життєрадісні - вони отримали дипломи спеціаліста Тернопільської академії народного господарства, і кожен з них ступив на свою власну стежину життя. Чимало випускників поєднали свою долю з рідною Alma-mater.

Серед них - постійний учасник художньої самодіяльності, великий жителюб, нині - завідувач кафедри фінансів суб'єктів господарювання і страхування, к.е.н., доцент Ігор Таранов.

Єдиний метод знайти друга - самому бути ним.

Зустріч через 10 років (випуск 1995-2000)

Усі думки ведуть у ALMA-MATER

Дипломовані спеціалісти - випускники інституту економіки і управління - зі своїми наставниками (2000 рік)

Ми стали студентами Тернопільської академії народного господарства в 1995 році, коли Українська держава лише починала своє становлення, у важкій період безгрошів'я та гіперінфляції. Та матеріальні труднощі не позначалися на силі нашого духу, який невпинно прагнув боротися за майбутнє України.

Нещодавно в своєму домашньому архіві віднайшов листки зі студентськими підписами - ми в 1996 році зверталися до очільників держави з нагальною вимогою прийняти Конституцію України. Пам'ятаю сльози радості, які бриніли на наших очах, коли Верховна Рада спромоглася проголосувати за Основний Закон держави. Цього ж року незвично й гордо брязкотіли в наших кишенях копійки нової української валюти - гривні. Це був період райдужних очікувань та юнацького романтизму...

Я щиро заздрую теперішнім студентам, які мають можливість черпати знання з океану інформації. У часи нашого студентства почали з'являтися лише перші ринково орієнтовані навчальні посібники, чергу за

Ми - першокурсники (весна 1996 р.)

якими в "бібліотеці Затонського" ми займали задовго до її відкриття, проводивши в її стінах і суботу, й неділю. Ми готувалися до кожного семінарського та практичного заняття. Конспект лекцій для нас був лише основою, дороговказом. Ми намагалися відшукати й законспектувати щось додаткове. Кожне заняття перетворювалося на дискусійний клуб. Цього, на жаль, бракує сучасним спудеям.

Пригадую 1 вересня 1995 року й напутні слова до групи "Адміністративний менеджмент" завідуючої нашої випускової кафедри - професора Алли Мельник: *"Ви повинні бути білими комірцями, оскільки ви готуетесь для роботи в органах державної влади та місцевого самоврядування"*. Вони стали пророчими - більшість з моїх колег стали державними службовцями чи присвятили себе роботі у державних установах. Це заслуга наших викладачів. Так би хотілося згадати всіх, кому ми завдячуємо своїм зростанням.

Alma-mater до невпізнання змінилася. Академія стала Національним Університетом

національним не за вивіскою, а за духом, здобутками та визнанням. І хоча моя професійна й особиста доля пов'язана з рідним Університетом, думки все ж линуть в роки студентства, коли гартувався наш характер, коли примножувалися знання, коли ми стали Українцями не за паспортом, а за своїми переконаннями та справами.

Григорій Монастирський, випускник 2000 р. спеціальності "Адміністративний менеджмент" ІЕУ ТАНГ. Нині - к.е.н., доцент, докторант кафедри державного і муніципального управління, голова Ради молодих вчених ТНЕУ

На фото - група АДМ-21 після відвідин Художнього музею (1997 р.)

Ми знайшли свої життєві стежини

Десять років, коли у 2000 році ми закінчили факультет банківського бізнесу, спливли немов одна мить. Усі ми були захоплені молодістю і натхненням до роботи. Одержавши диплом - путівку у велике, доросле життя, ми розлетілись по цілому світу підкорювати шляхи до успішної кар'єри.

10 років - це не надто великий термін у порівнянні із життям, однак кожен із нас за цей період знайшов свою власну стежку: хто заклав основи для успішної кар'єри банкіра, хто створив чудову сім'ю і пишається нею, хто здобув іншу професію і знайшов повагу серед людей.

Після закінчення академії ми ще не бачились. Тому ця перша зустріч є для нас надзвичайно бентежною та хвилюючою подією, подією зустрічі із юністю, із теплою та незабутньою атмосферою студентського життя. Дуже б хотілося зустрітись, згадати, хто ким був і подивитись, хто ким став. Адже ми були зовсім юні і безтурботні, а тепер провідні спеціалісти у своїй галузі, виважені і відповідальні сім'янини. Між більшістю із нас розірвалися нитки зв'язку, і саме зустрічі із випускниками дозволяють відновити їх.

Доброю традицією в Університеті є проведення ювілейних зустрічей із випускниками, особливо першої після закінчення ВУЗу. Тому ми, випускники факультету банківського бізнесу, з нетерпінням чекаємо зустрічі 26 червня 2010 року о 14 год., коли всі разом зберемося у стінах рідного вищого навчального закладу і згадаємо щасливі студентські роки, поділимося своїми турботами, невдачами і порадімо один за одного.

До зустрічі, випускники 2000 року Інституту банківського бізнесу ТАНГ!!!

Тетяна Стечишин (Гац)
випускниця 2000 року (БС-54)
Інституту банківського бізнесу
ТАНГ

